

Diasporic
Literature
2011

DIASPORIC LITERATURE –

ΙΑΚΩΒΟΣ ΓΑΡΙΒΆΛΛΗΣ

10 JANUARY, 2012 | CREATED USING FIVEFILTERS.ORG

Four Poems on Verse

You have uttered some nonsense, to be fair, a lot of nonsense.
Continue reading →

Το παλιό σχολειό

Πέρασα σήμερα το παλιό σχολειό στου δρόμου την κάμψη του δικού μου παρελθόντος που μ' οδηγούσε ντουγγού στο Αριστοτέλειο. Ερχόμενος από παραλία λαχανιασμένος καθώς ανέβαινα και βαθεία συγκινημένος έκλαψα. Έκλαψα σαν είδα πως άλλαξε μορφή το δικό μου σχολειό άλλαξε όψη ίσως για να μην το γνωρίσω ίσως για να μην το αναζητήσω. Continue reading →

Κονιορτός

Τι θέλεις πάλι; σου το 'χω πει ακόμα δεν σου ανήκω. Μετά την αρχή και πριν από το τέλος φαύλα δεν τήκω. Continue reading →

Επαίτες της Δευτέρας

Όλοι οι γέροι της βουλής προσμένουν μια Δευτέρα και η βδομάδα μένει στις μέρες τις επτά, όλα τα άπλυτα θα βγουν κρυφά την ίδια μέρα, θα φαν σ' όλα τα γεύματα, θ' αλλάξουνε γραπτά. Δεν διοικούν, κι η χώρα μας που διπλοπροσκυνάει αίμα χάνει στο διάβα τους, το λένε πεπρωμένο, μένοντας μόνοι και γυμνοί χειμώνας σαν περνάει φέρνουν κενιές με παρελθόν μπρος σε τετελεσμένο. Continue reading →

Four Poems on Poetry

Is there such a word or isn't it I will write it anyway whether there is such a word I will write it. I have no choice. Continue reading →

Μια Ιστορία για Δυο Αγάπες

Ένας τρόπος να προσεγγίσουμε αυτή την πεισματικά δύσκολη ερώτηση είναι να τη δούμε από δυο φαινομενικά αντίθετες και ασυμφιλίωτες στάσεις που κληρονομήσαμε από την Ελληνική Μυθολογία: αυτή της Αφροδίτης και του Απόλλωνα – τα δύο άκρα του φάσματος, ή ας πούμε καλειδοσκόπιο αγάπης. Αν πράγματι είναι ασυμφιλίωτοι μπορούμε να διαλέξουμε σαρκική αγάπη όπως εμπνέει η Κύπρια Αφροδίτη, θεά του Έρωτα, η οποία προσγειώνει την αγάπη στην ηδονή του σώματος, και η οποία, όπως η χορωδία στην Αντιγόνη προειδοποιεί, τρελαίνει άνδρες και γυναίκες, ή στην πνευματική αγάπη του νου, όπως τη θεόπνευστη του Απόλλωνα θεού του Ήλιου; Continue reading →

A tribute to Costas Montis

Kostas Montis, the man and his poetry that touched my life like no other, the undercelebrated and overshadowed poet of the 20th century is hereby offered a minor compensation by Diasporic. So minor that his remembrance should really never mention it. For his memory should remain pure like the words in his verse, unbiased like his thought, benevolent like his love for virtue. Continue reading →

Temptation within

What am I? Nothing more than single flashes of a light Staying suspended in the future and the past Never fearing I could glow again so bright With the latter on my back clinging steadfast. Continue reading →

Silent Water

The water is deep the water is silent I can see its reflection upon my face. Continue reading →

The philosophy of loneliness

If we're so inadequate in simple situations how could we pretend we know what truth is? Why should we torment our lives to something we may never know? And I heard the agnostics say, "I don't really care what truth is and what a lie is". But is all we want to consider that we are whatever we are and we will make the best of it so that we can deny ourselves the possibility of leading a tormented life? Do we feel comfortable with what is occurring around us, as we try to avoid situations that affect us negatively and "go with the flow" so to speak? But then why do we need to think and seek? Continue reading →

The truth about loneliness

Something has been upsetting me lately. Something that crept into my philosophical thoughts without warning and left me sleepless at night, when the moon shines high outside of my window and the wind that visits me cannot take away feelings of helplessness. Something has come as an uninvited guest into my night to shed light where there was darkness and shade where the light was blinding me; an aide to help me deal with the pain of emptiness. Continue reading →

Μόνος

Γι' ακόμη ένα σήμερα παρά το χθεσινοβραδινό φεγγαροξέσπασμα παρά τις κωμικές φυσιογνωμίες στο διάβα μου ξέμεινα με την άβολη κι απύθμενη μοναξιά μ' όλα της τα στερητικά τα 'α'.
Continue reading →

Χωρισμός

Σε βλέπω τρυφερή, τόσο μικρή η σκέψη στις γραμμές σου καρφωμένη, χωρίσαμε ξεχνώντας το γιατί κι αφήσαμε τη θύμηση γραπτή σε πέτρα απ' τον ήλιο σου καμένη. Continue reading →

Χαμένος Μάης

Σαν την Πρωτομαγιά που πέρασε ο ερχομός σου μια χαμένη προσμονή που δεν τη μπάσαμε στο σπιτικό Κι αυτός ο Μάης τότε που ήρθε μας βρήκε στο κατώφλι γεμάτους αμφιβολίες κάτι να περιμένουμε. Continue reading →

Μάης

Ο Μάης καθώς έρχεται γυμνός από μακριά κι ενώ τον περιμέναμε Δευτέρα σαν άσβολος και βιαστικός ήρθε νωρίς κρατώντας μαργαρίτες σφιχτά στο ένα χέρι. Δεν τις μαδά μα ούτε τις μυρίζεται γιατί ξέρει. Continue reading →

Now that I matured

I wish to live away from commonplace lies that move quietly by well-lit corridors, creating a final echo each summer in the streets. Continue reading →

ANHSYXASMOS

Λίγα λόγια επιχείρησα να εκφράσω πριν καιρό για το βιβλίο του Κωνσταντίνου Καλυμνιού με τίτλο «ANHSYXASMOS» αλλά ήταν ελλιπή για να καλύψουν την ανάλυση ενός λογοτεχνικού βιβλίου. Τ' άφησα τότε στη μέση λόγω "ανειλημμένων υποχρεώσεων"...Αυτά τα λόγια στα χρόνια που ζούμε είναι της μόδας και της καχυποψίας. Λίγοι είναι μεταξύ μας εκείνοι που βλέπουν πέρα από τα εμπόδια είτε είναι μορφωμένοι και πολλές φορές φαντασμένοι είτε μικροαστοί και ταπεινοί. Continue reading →

One of those days

A day of silence, Without your breath A moment of unjustified peace Without your warmth; Continue reading →

Έκδοτος νεανικότητας

Ω νεανική ψυχή του Μάρτη Που λείπεις απ' τις εμπειρίες δεκαετιών Μα έχεις τόσες υποσχέσεις, έστω ανώριμες Για να τηρήσεις. Continue reading →

Street Kid

As he turns to scratch the surface of the road, looking down upon his luck at every rock. Continue reading →